

РЕШЕНИЕ

№ 2586

гр. София, 18.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 18.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **1182** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.257, ал.1 ГПК и е по реда на чл.145-178 от АПК.

Образувано е по „жалба” на А. А. М. срещу Заповеди №РД-57-85/29.10.2012 г. и №57-128/30.10.2012 г., и двете издадени от заместник-кмета на Столична община, с които е отказано да се отпишат от актовете книги за общински имоти на район „Л.” части от имоти, описани в заповедите.

В писмения отговор по жалбата, обективиран в съпроводителното писмо по изпращане на административната преписка, е изложено становище за недопустимост на жалбата, поради липсата на характер на индивидуален административен акт на заповедите за отписване или отказ за отписване на имоти от актовете книги за общинска собственост.

С определение в з.з. на 18.02.2013 г., съдът като съобрази константната съдебна практика, че заповедите за актуване и деактуване на имоти-общинска или държавна собственост не са индивидуални административни актове, а израз на вътрешнослужебна дейност. За извършването на тази дейност вещното право на собственост трябва да е възникнало в патримониума на общината/държавата, респективно-да е прекратено чрез придобиването му от друг правен субект на оригинално /каквото е придобивната давност/ или на деривативно придобивно основание. По своя характер АОС/АДС е официален свидетелстващ документ, от който произтича неговото декларативно действие. Той следва придобивното действие, декларира вече възникналото право на собственост на общината/ държавата върху

конкретен имот. Оттук действията и бездействията по актуването и деактуването на имоти със заповеди на кмета на общината/ областния управител и с АО/АДС следва да се определят като административна дейност и тези действия/бездействия подлежат на контрол по чл.250, 256, 257 АПК. /В този смисъл Определение №2660 от 25.02.2009г. по адм.дело №2445/2009г. на ВАС, III о./. С тези съображения съдът прие, че оспорената заповед не представлява индивидуален административен акт, а обективира отказ за извършване на фактическо действие-бездействие да се отпише от актовете книги процесния имот като общинска собственост и квалифицира жалбата като иск по чл.257 АПК.

В о.с.з. пред Административен съд-София град, жалбоподателят не се явява, не се представлява, но в деня на о.с.з. на 18.03.2013 г. депозира писмено „заявление”, в което излага, че приема правната квалификация на жалбата като иск по чл.257 от АПК и моли за уважаването му по съображения, които според него обуславят основателността му.

Ответникът не се представлява, но депозира писмо, към което прилага заверено копие от Заповед №РД-15-8515/26.10.2012 г. за установяване компетентността на заместник-кмета на Столична община.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото и не изразява становище по основателността на предявения иск.

Административен съд-София град, след като обсъди релевантите основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

По делото няма спор от фактическа страна между страните, а се установява и от съдържащите се в адм.преписка доказателства, че с влязло в сила на 29.06.2007 г. Решение от 14.02.2007 г., постановено по адм.дело №1815/2004 г. по описа на Софийски градски съд, по реда на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, е отменена Заповед №РД-09-281/13.05.2004 г. на Кмета на район „Л.”-Столична, в частта, с която е определена като застроена частта от имот с пл.№642, кл.133, с площ от 415 кв.м., оцветени в кафяво в скицата към заключението на вещото лице, представляваща неразделна част, и същата част е определена като незастроена; След влизането в сила на решението е издадено Решение №087/08.10.2007 г. на ОСЗГ „Нови Искър”, влязло в сила на 25.10.2007 г., с което е признато правото на собственост на наследниците на А. М. Е. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следните имоти: 1. нива от 4.408 дка, находяща се в строителните граници на [населено място] в м.Селище, имоти №2018 и 642, кад.лист133 от кад.план, изработен 2003 г., при описани в решението граници. Със същото решение е възстановено правото на собственост на наследниците на А. М. Е. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на имот: нива от 4.827 дка граници на [населено място] в м.Селище, имоти №2018 и част 642, кад.лист133 от кад.план, изработен 2003 г., при описани в решението граници.

Страните не спорят и за това, че А. А. М., като наследник на А. М. Е. /видно от Удостоверение за наследници от 24.01.2012 г./, е поискал деактуването на възстановените с посоченото по-горе решение на ОСЗ части от имоти.

Със Заповед №РД-57-85/29.10.2012 г. на Кмета на Столична община, издадена по заместване от Заместник-кмета Ю.Н. /Заповед №РД-15-8515/26.10.2012 г./ е постановен отказ да се отпишат от актовете книги за общински имоти на район „Л.”:

1. Част от АОС №5462/19.12.2000 г., попадаща в УПИ II-1983, кв.8, м."СПЗ М. предградие-О.", с площ от 1037 кв.м. по б. Г-Д-Е-Ж в комбинирана скица на вещото лице, неразделна част от Решение от 14.02.2007 г. по адм.дело №1815/2004 г. на СГС и 2. Част от АОС №5472/19.12.2000 г./19.12.2000 г., попадаща в УПИ III-1983, кв.8, м."СПЗ М. предградие-О.", с площ от 415 кв.м., като е посочено, че останалата част от 326 кв.м. от възстановения имот с Решение №087/08.10.2007 г. на ОСЗГ „Нови Искър” е извън регулация и за нея няма съставен АОС.

С втората заповед-Заповед №57-128/30.10.2012 г. на Кмета на Столична община, издадена по заместване от Заместник-кмета Ю.Н. /Заповед №РД-15-8515/26.10.2012 г./ е постановен отказ да се отпишат от актовете книги за общински имоти на район „Л. части по АОС №5462/19.12.2000 г. и АОС №5472/19.12.2000 г., касаещи части от имоти пл.№642 и 2018, кад.лист 133, м."селище"-О., с площ от 1452 кв.м., тъй като имотът е общинска собственост по смисъла на ЗОС.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът намери следното:

Съгласно чл.257, ал.1 и ал.2 АПК, бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат разпоредбите за оспорване на индивидуални административни актове.

Законът за общинската собственост /ЗОС/ в чл. 5 предвижда, че общината удостоверява възникването, изменението и погасяването на правото си на собственост върху имоти с акт за държавна собственост, който е официален документ, съставен от длъжностно лице по ред и форма, определени в закона, и че актът за държавна собственост няма правопораждащо действие. Дейността по актуването и деактуването на имотите -общинска собственост е уредена в глава седма на ЗОС. Член 64, ал. 1 от ЗОС предвижда, че имотите, които са престанали да бъдат общинска собственост, неправилно са били актувани като такива, както и тези, основанието за които е отпаднало, се отписват от актовете книги със заповед на кмета на общината и се предават на собственика, т.е. вменява задължение на компетентния орган-кметът на общината, когато установи въз основа на представените от молителя доказателства или служебно, че имотът не е общинска

собственост, да нареди със заповед имотът да бъде отписан от актовете книги за общинска собственост, а когато установи, че няма достатъчно доказателства за наличие на някое от условията за отписване от актовете книги, да издаде заповед за отказ от отписване. АОС, като официален документ /чл.5 от ЗОС/ има доказателствена сила до доказване на противното за обстоятелствата, констатирани в него, поради което чл. 64, ал.2 от ЗОС предвижда, че в случаите, когато кметът на общината откаже да издаде заповед за отписване на имота, споровете за материално право се решават по съдебен ред, т.е. лицето поискало отписването, може да докаже правото си на собственост по исков ред.

С приемането на Административнопроцесуалния кодекс от 2006 г се даде възможност за защита на гражданите и юридическите лица срещу неоснователни бездействия на администрацията, като член 257 от АПК предвижда, че бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно. В случая кметът на Столична община, който е компетентен орган по смисъла на чл.64, ал.1 от ЗОС, е бил сезиран с искане от жалбоподателя А. А. М. с молби вх.№0819-3215/01.07.2008 г. и вх.№0819-56/2011 г. да отпише от

актовите книги за общинска собственост части от имоти, които са бил актувани като общинска собственост с АОС №5462/19.12.2000 г. и АОС №5472/19.12.2000 г., и за които молителят в административното производство е представил влязло в сила решение на реституционния земеделски орган-ОСЗГ „Нови Искър”, издадено въз основа на влязло в сила съдебно решение по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ за определяне на свободната от застрояване площ. Така, както е изложил и ответника в мотивната част на заповедите за отказ за деактуване на имотите, в производството по възстановяване на правото на собственост, както и в съдебното производство по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ/което е междинно производство на производството по възстановяване правото на собственост върху земеделски земи в строителните граници на населените места/ участват само заявिलите искането и реституционния административния орган-ПК/ОСЗГ/ОЗСЗСП. [фирма] /в ликвидация/, създадено по реда чл.51, ал.2 от ЗОС, чийто капитал е бил увеличен със стойността на процесните имоти не е бил страна в реституционното производство и постановените по него актове /съдебното решение по междинното производство и решението на ОСЗГ „Нови Искър”/ са му непротивопоставими. В този смисъл е налице спор за материалното право на собственост, който не е решен съобр. чл.64, ал.2 от ЗОС. Само при наличие на влязло в сила решение по иск за собственост, установяващ със сила на пресъдено нещо правата на реституираните собственици-наследниците на А. М. Е., сред които е и ищецът А. А. М., за кмета на Столична община би се породило задължението при условията на обвързана компетентност по чл.64, ал.1 от ЗОС да издаде заповед за отписването на имотите от актовите книги за общинска собственост / В този смисъл Решение №10728/18.04.2011 г. на ВАС, III о./

С оглед на изложеното съдът обуславя крайния си извод, че не е налице бездействие на кмета на Столична община да изпълни задължението си, произтичащо от разпоредбата на чл.64, ал.1от ЗОС и да издаде заповед за деактуване на процесните части от имоти, поради което и искът с правно основание чл.257 от АПК следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

При този изход на спора, разноските между страните следва да останат така, както са направени от страните-на ответника не се дължат, а от ищеца не са поискани.

Мотивиран така и на основание чл.257 от АПК, Административен съд София-град, По., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. А. М. иск с правно основание чл.257 от АПК срещу кмета на Столична община за осъждане на ответника да извърши действията, които ищецът е поискал от него с молби вх.№0819-3215/01.07.2008 г. и вх.№0819-56/2011 г., а именно да отпише от актовите книги за общинска собственост части от имоти, които са били актувани като общинска собственост с АОС №5462/19.12.2000 г. и АОС №5472/19.12.2000 г., и за които е постановено влязло в сила на 25.10.2007 г. Решение №087/08.10.2007 г. на ОСЗГ „Нови Искър”, издадено въз основа на влязло в сила на 29.062007 г. Решение от 14.02.2007 г. по адм.дело №1815/2004 г. на Софийски градски съд.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: